

Bruselj, 16. junij 2022
(OR. en)

10351/22

EF 173
ECOFIN 631
DELECT 95

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	C(2022) 3800 final
Zadeva:	DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../... z dne 14.6.2022 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo tehnične podrobnosti testiranja za nazaj ter zahteve po pripisu dobičkov in izgub v skladu s členoma 325bf in 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2022) 3800 final.

Priloga: C(2022) 3800 final

Bruselj, 14.6.2022
C(2022) 3800 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 14.6.2022

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo tehnične podrobnosti testiranja za nazaj ter zahteve po pripisu dobičkov in izgub v skladu s členoma 325bf in 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Komisija ima na podlagi členov 325bf(9) in 325bg(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 pooblastilo, da po predložitvi osnutkov regulativnih tehničnih standardov s strani Evropskega bančnega organa (EBA) v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme delegirane akte, ki določajo tehnične elemente, ki se vključijo v dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja institucije za namene testiranja za nazaj; in delegirane akte, ki določajo merila, potrebna za zagotovitev, da so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote za namene zahtev po pripisu dobičkov in izgub; posledice za institucijo, kadar te spremembe niso dovolj blizu; pogostost, s katero institucija izvaja preizkus pripisa dobičkov in izgub, tehnične elemente, ki se vključijo v teoretične in hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote za namene zahteve po pripisu dobičkov in izgub; način, kako naj institucije, ki uporabljajo notranji model, združijo skupne kapitalske zahteve za tržno tveganje za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, ob upoštevanju posledic zahteve po pripisu dobičkov in izgub.

Komisija v skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi EBA v treh mesecih po prejemu osnutka tehničnih standardov odloči, ali bo potrdila predloženi osnutek. Komisija lahko, če je to v interesu Unije, osnutek standardov potrdi samo delno ali s spremembami, pri čemer upošteva poseben postopek, določen v navedenih členih.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

V skladu s tretjim pododstavkom člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 je EBA opravil javno posvetovanje o osnutku tehničnih standardov, ki ga je predložil Komisiji. Na spletni strani EBA je bil 27. junija 2019 objavljen posvetovalni dokument, javno posvetovanje pa se je zaključilo 4. oktobra 2019. Poleg tega se je EBA o osnutku tehničnih standardov posvetoval s svojo interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Skupaj z osnutkom tehničnih standardov je predložil tudi pojasnilo, kako je rezultate teh posvetovanj upošteval pri pripravi končnega osnutka tehničnih standardov, predloženega Komisiji.

EBA je skupaj z osnutkom tehničnih standardov in v skladu s tretjim pododstavkom člena 10(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 Komisiji predložil oceno učinka, vključno z analizo stroškov in koristi, povezanih z osnutki tehničnih standardov, predloženih Komisiji. Ta analiza je na voljo na <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/market-risk/draft-technical-standards-on-the-ima-under-the-rtb>, strani 41–46 končnega osnutka regulativnih tehničnih standardov.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Končni osnutek tehničnih standardov določa tehnične elemente, ki se vključijo v dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja institucije za namene člena 325bf Uredbe (EU) št. 575/2013. V skladu s tem so določene specifikacije za testiranje za nazaj, opravljeno na ravni trgovalne enote iz člena 325bf(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, in za testiranje za nazaj na ravni institucije iz člena 325bf(6) navedene uredbe. Končni osnutek tehničnih standardov tako določa poseben okvir v zvezi z vključitvijo prilagoditev v dejanske in hipotetične spremembe ter posebno obravnavo za vsak učinek, ki je pomemben za izračun takih sprememb.

Za namene zahteve po pripisu dobičkov in izgub iz člena 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013 ta končni osnutek tehničnih standardov določa, da sta podlaga za določitev meril, ki zagotavljajo, da so teoretične spremembe dovolj blizu hipotetičnim spremembam, Kolmogorov-Smirnova testna metrika in Spearmanov korelacijski koeficient. Po izračunih teh metrik končni osnutek tehničnih standardov od institucij zahteva, da trgovalne enote razporedijo v skupine, s katerimi so povezane ,posebne posledice.

Ta končni osnutek tehničnih standardov določa, da teoretične spremembe vključujejo le tiste spremembe vseh dejavnikov tveganja, vključenih v model za merjenje tveganj, za katere institucije uporabijo scenarije prihodnjih šokov za namen izračuna mere tveganja pričakovanega primanjkljaja ali mere tveganja za stresni scenarij. Druge specifikacije so določene za zagotovitev usklajenega izvajanja zahtev po pripisu dobičkov in izgub, na primer v zvezi s funkcijami oblikovanja cen, ki se uporabljajo pri izračunu teoretičnih sprememb.

Poleg tega končni osnutek tehničnih standardov določa, da morajo biti hipotetične spremembe vrednosti portfelja, izračunane za namene zahtev glede testiranja za nazaj, enake tistim, izračunanim za namene zahtev po pripisu dobičkov in izgub.

V okviru zahteve po pripisu dobičkov in izgub končni osnutek tehničnih standardov opredeljuje pogoje, pod katerimi lahko institucije uskladijo vhodne podatke, uporabljene pri izračunu teoretičnih sprememb, s tistimi, ki se uporabljajo pri izračunu hipotetičnih sprememb.

Poleg tega ta končni osnutek tehničnih standardov določa pogostost testov pripisovanja dobičkov in izgub ter formulo združevanja, ki jo morajo institucije uporabiti za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu z določbami mednarodnih regulativnih standardov.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 14.6.2022

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo tehnične podrobnosti testiranja za nazaj ter zahteve po pripisu dobičkov in izgub v skladu s členoma 325bf in 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012¹ in zlasti člena 325bf(9), tretji pododstavek, ter člena 325bg(4), tretji pododstavek, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 325bf(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 morajo institucije šteti dnevna preseganja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja, ki ga sestavljajo vse pozicije, dodeljene njihovim trgovalnim enotam. Namen takega testiranja za nazaj je, odvisno od ravni, na kateri se izvaja, oceniti, ali je primerno izračunati kapitalske zahteve za pozicije v trgovalni enoti z uporabo alternativnega pristopa notranjih modelov in ali so kapitalske zahteve, povezane z dejavniki tveganja, primernimi za modeliranje, ustrezne. V skladu s členom 325bf(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 morajo institucije kot izhodišče za tako testiranje za nazaj uporabiti vrednost portfelja ob koncu dneva, vključno z vsemi prilagoditvami, kot so rezerve ali morebitne prilagoditve vrednotenja.
- (2) Pri testiranju tvegane vrednosti za nazaj bi bilo treba nekatere učinke tržnega tveganja, ki niso zajeti v notranjem modelu za merjenje tveganj, še vedno vključiti v dejanske spremembe vrednosti portfelja. V skladu s tem bi bilo treba vse prilagoditve, povezane s tržnim tveganjem, ne glede na to, kako pogosto jih institucije posodablajo, vključiti v dejanske spremembe vrednosti portfelja. Testiranje tvegane vrednosti za nazaj s hipotetičnimi spremembami vrednosti portfelja pa bi bilo treba izvesti ob predpostavki statičnega portfelja. Zato bi morale institucije v izračun takih hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja vključiti samo tiste prilagoditve, ki se izračunajo dnevno in so vključene v notranji model za merjenje tveganj.
- (3) V nekaterih primerih je mogoče, da se zaradi narave prilagoditve in zaradi notranjega upravljanja tveganj, ki se uporablja za to prilagoditev, taka prilagoditev izračuna za vse nize pozicij, ki so dodeljene v več kot eno trgovalno enoto. Za zagotovitev usklajenosti po vsej Uniji bi bilo treba od institucij zahtevati, da pri izračunu dejanskih in hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote bodisi ponovno izračunajo tako prilagoditev za vsako trgovalno enoto posamično za pozicije, dodeljene le trgovalni enoti, bodisi da se, kadar so izpolnjeni posebni pogoji,

¹ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

spremembe, ki izhajajo iz take prilagoditve, odražajo samo v okviru testiranja za nazaj iz člena 325bf(6) Uredbe (EU) št. 575/2013. V skladu s tem institucije, kadar izvajajo proces vrednotenja ob koncu dneva za izpeljavo vrednosti portfeljev trgovalnih enot ob koncu dneva, pri izračunu hipotetičnih in dejanskih sprememb na ravni trgovalne enote ne bi smele dodeliti prilagoditve trgovalnim enotam na način, ki je sorazmeren s prispevkom vsake trgovalne enote k vrednosti prilagoditve.

- (4) Zahteva po pripisu dobičkov in izgub iz člena 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013 ima pomembno vlogo pri zagotavljanju, da so teoretične spremembe in hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote dovolj blizu. Za ta namen sta primerna statistična testa, vključena v mednarodne standarde, ki jih je razvil Baselski odbor za bančništvo in nadzor, in sicer Spearmanov korelacijski koeficient in Kolmogorov-Smirnova testna metrika za operacionalizacijo zahteve po pripisu dobičkov in izgub in bi ju zato morale institucije uporabljati.
- (5) V mednarodnih standardih je določeno, da bi morale institucije izpolniti dodatno kapitalsko zahtevo, kadar teoretične in hipotetične spremembe vrednosti portfeljev trgovalnih enot niso dovolj blizu. V takem primeru bi bilo treba od institucij zahtevati, da izračunajo dodatno kapitalsko zahtevo za te trgovalne enote in o tem poročajo pristojnim organom.
- (6) Institucije bi morale pri poročanju rezultatov zahteve po pripisu dobičkov in izgub v skladu s členom 325az(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013 poudariti tudi, če se hipotetične spremembe in teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote bistveno razlikujejo. To bi morale institucijam pomagati pri ugotavljanju morebitnih pomanjkljivosti pri izračunu teoretičnih sprememb.
- (7) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo po pripisu dobičkov in izgub se teoretične spremembe vrednosti portfelja primerjajo s hipotetičnimi spremembami, ki se izračunajo ob predpostavki statičnega portfelja. Namen te primerjave je opredeliti pomembnost razlik med procesi vrednotenja modela institucije za merjenje tveganj, ki ustvarjajo teoretične spremembe, in procesi vrednotenja notranjih sistemov institucije, ki povzročajo hipotetične spremembe. Za zagotovitev, da spremembe v sestavi portfelja ne vplivajo na to primerjavo, bi bilo treba teoretične spremembe vrednosti portfelja, uporabljene v zahtevi za pripis dobičkov in izgub, izračunati tudi ob predpostavki statičnega portfelja.
- (8) Za zagotovitev skladnosti z mednarodnimi standardi bi bilo treba hipotetične spremembe vrednosti portfelja, ki se izračunajo za namene ocenjevanja skladnosti z zahtevo po pripisu dobičkov in izgub, uskladiti s hipotetičnimi spremembami vrednosti portfelja, ki jih institucija izračuna za namene testiranja za nazaj.
- (9) Razlike med procesi vrednotenja, ki ustvarjajo hipotetične in teoretične spremembe vrednosti portfelja, so lahko posledica opustitev nekaterih dejavnikov tveganja v modelu za merjenje tveganj ali poenostavitev modela za merjenje tveganj. Druge razlike so lahko posledica neuskladenosti podatkov, ki jih institucija uporablja kot vhodne podatke za določanje vrednosti svojih portfeljev. Da bi se izognili dodatnim virom neskladij, ki izhajajo iz takih razlik med vhodnimi podatki, bi morale biti institucijam dovoljeno, da uskladijo vhodne podatke, če so izpolnjeni nekateri posebni pogoji.
- (10) Pogostost poročanja rezultatov zahteve po pripisu dobičkov in izgub bi bilo treba uskladiti s pogostostjo, s katero se ocenjuje primernost dejavnikov tveganja za modeliranje, in pogostostjo poročanja kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Tako bodo

institucije lahko določile kapitalske zahteve za tržno tveganje na podlagi doslednih rezultatov za zahteve glede testiranja za nazaj, zahtev po pripisu dobičkov in izgub ter ocene primernosti za modeliranje.

- (11) Način, kako bi morale institucije združiti svoje skupne kapitalske zahteve za tržno tveganje, bi moral biti usklajen z mednarodnimi standardi. Zato bi morala formula združevanja odražati rezultate zahteve po pripisu dobičkov in izgub, vključno z dodatno kapitalsko zahtevo, kadar teoretične in hipotetične spremembe niso dovolj blizu. Poleg tega bi morala formula združevanja odražati zmanjšanje koristi zaradi razpršitve, kadar se kapitalske zahteve za trgovalno enoto izračunajo z alternativnim standardiziranim pristopom in ne z alternativnim pristopom notranjih modelov.
- (12) Za pomoč pristojnim organom pri preverjanju skladnosti institucij s to uredbo bi bilo treba od institucij zahtevati, da dokumentirajo svoje izvajanje te uredbe.
- (13) Določbe te uredbe so med seboj tesno povezane, saj vse obravnavajo elemente, ki jih je treba vključiti v spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržna tveganja z uporabo alternativnega pristopa notranjih modelov. Da se zagotovi skladnost med navedenimi določbami, ki bi morale začeti veljati istočasno, omogoči celovito razumevanje navedenih določb in da se osebam, za katere veljajo v njih določene obveznosti, zagotovi enostaven dostop do njih, je zaželeno, da se vsi regulativni tehnični standardi, ki se zahtevajo v skladu s členom 325bf(9), tretji pododstavek, in členom 325bg(4), tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013, vključijo v eno uredbo.
- (14) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki jih je EBA predložil Komisiji.
- (15) EBA je opravila odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirala morebitne povezane stroške in koristi ter prosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta² –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

TEHNIČNI ELEMENTI, KI SE VKLJUČIJO V DEJANSKE IN HIPOTETIČNE SPREMEMBE VREDNOSTI PORTFELJA INSTITUCIJE ZA NAMENE ZAHTEV GLEDE TESTIRANJA ZA NAZAJ

ODDELEK 1

TEHNIČNI ELEMENTI, KI SE VKLJUČIJO V DEJANSKE SPREMEMBE VREDNOSTI PORTFELJA

Člen 1

Tehnični elementi, ki se vključijo v dejanske spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote za zahteve glede testiranja za nazaj, izvedene na ravni trgovalne enote

1. Institucije za namene testiranja za nazaj za trgovalne enote iz člena 325bf(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 izračunajo dejanske spremembe vrednosti portfelja trgovalne

² Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2020, str. 12).

enote z uporabo enakih tehnik, vključno z enakimi metodami določanja cen, parametrizacijami modelov in tržnimi podatki, kot so tiste, ki so bile uporabljene v postopku, ki se uporablja za izračun vrednosti ob koncu dneva (v nadaljnjem besedilu: proces vrednotenja ob koncu dneva), vključno z rezultati neodvisnega pregleda cen iz člena 105(8) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Institucije pri izračunu dejanskih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote upoštevajo spremembe vrednosti tega portfelja, ki so posledica preteka časa.
3. Institucije pri izračunu dejanskih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote v to vrednost vključijo vse prilagoditve, ki so bile upoštevane v procesu vrednotenja ob koncu dneva iz odstavka 1 in so povezane s tržnim tveganjem, razen vseh naslednjih prilagoditev:
 - (a) prilagoditev kreditnega vrednotenja, ki odražajo trenutno tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotnih strank v instituciji;
 - (b) prilagoditev, pripisanih kreditnemu tveganju same institucije, ki so bile izključene iz kapitala v skladu s členom 33(1)(b) ali (c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) dodatnih prilagoditev vrednosti, odbitih od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 34 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Institucije izračunajo vrednost prilagoditve iz odstavka 3 na podlagi vseh pozicij, ki so dodeljene isti trgovalni enoti. Institucije vključijo spremembe vrednosti prilagoditve samo na datum, na katerega se izračuna prilagoditev.
5. Poleg izključitev iz odstavka 3, točke (a), (b) in (c), lahko institucije iz izračuna dejanskih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote izključijo prilagoditev, ki se izračuna v procesu vrednotenja ob koncu dneva za nize pozicij, dodeljenih več kot eni trgovalni enoti, na neto osnovi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) ta prilagoditev se zaradi svoje narave izračuna na neto osnovi za vse nize pozicij, ki so dodeljene več kot eni trgovalni enoti;
 - (b) notranje obvladovanje tveganja te prilagoditve je skladno z ravno, na kateri se izračuna prilagoditev;
 - (c) zadevna institucija dokumentira vse naslednje:
 - (i) nize pozicij, za katere se izračuna prilagoditev;
 - (ii) utemeljitev, na kateri temelji izračun prilagoditve v nizih pozicij iz točke (i);
 - (iii) utemeljitev, zakaj se prilagoditev ne izračuna samo na podlagi pozicij, dodeljenih tej trgovalni enoti.

Člen 2

Tehnični elementi, ki se vključijo v dejanske spremembe vrednosti portfelja za zahteve glede testiranja za nazaj, izvedene na ravni institucije

1. Institucije za namene testiranja za nazaj iz člena 325bf(6) Uredbe (EU) št. 575/2013 izračunajo dejanske spremembe vrednosti portfelja z uporabo enakih tehnik, vključno z enakimi metodami določanja cen, parametrizacijami modelov in tržnimi podatki, kot so tiste, ki so bile uporabljene v procesu vrednotenja ob koncu dneva, vključno z rezultati neodvisnega pregleda cen iz člena 105(8) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Institucije pri izračunu dejanskih sprememb vrednosti portfelja upoštevajo spremembe vrednosti tega portfelja, ki so posledica preteka časa.
3. Institucije pri izračunu dejanskih sprememb vrednosti portfelja v to vrednost vključijo vse prilagoditve, ki so bile upoštevane v procesu vrednotenja ob koncu dneva iz odstavka 1 in so povezane s tržnim tveganjem, razen vseh naslednjih prilagoditev:
 - (a) prilagoditev kreditnega vrednotenja, ki odražajo trenutno tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotnih strank v instituciji;
 - (b) prilagoditev, pripisanih kreditnemu tveganju same institucije, ki so bile izključene iz kapitala v skladu s členom 33(1)(b) ali (c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) dodatnih prilagoditev vrednosti, odbitih od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 34 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Institucije izračunajo spremembo vrednosti prilagoditev iz odstavka 3 na podlagi enega od naslednjega:
 - (a) vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) vseh pozicij, ki so predmet kapitalskih zahtev za tržno tveganje.
5. Institucije vključijo spremembe vrednosti prilagoditve samo na datum, na katerega se izračuna prilagoditev.

ODDELEK 2

TEHNIČNI ELEMENTI, KI SE VKLJUČIJO V HIPOTETIČNE SPREMEMBE V ZAHTEVAH GLEDE VREDNOSTI PORTFELJA

Člen 3

Tehnični elementi, ki se vključijo v hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote za zahteve glede testiranja za nazaj, izvedene na ravni trgovalne enote

1. Institucije za namene testiranja za nazaj za trgovalne enote iz člena 325bf(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 izračunajo hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote z uporabo enakih tehnik, vključno z enakimi metodami določanja cen, parametrizacijami modelov in tržnimi podatki, kot so tiste, ki so bile uporabljene v procesu vrednotenja ob koncu dneva, brez upoštevanja morebitnih opravnin in provizij.
2. Institucije pri izračunu hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote upoštevajo spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote, ki so posledica preteka časa, na enak način, kot odražajo take spremembe pri izračunu:
 - (a) mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz člena 325ba(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) mere tveganja za stresni scenarij iz člena 325bk Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. Institucije pri izračunu hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote v to vrednost vključijo vse prilagoditve, ki so bile upoštevane v procesu vrednotenja ob koncu dneva iz odstavka 1 in so povezane s tržnim tveganjem, se izračunajo dnevno ter so vključene v model institucije za merjenje tveganj, razen vseh naslednjih prilagoditev:

- (a) prilagoditev kreditnega vrednotenja, ki odražajo trenutno tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotnih strank v instituciji;
 - (b) prilagoditev, pripisanih kreditnemu tveganju same institucije, ki so bile izključene iz kapitala v skladu s členom 33(1)(b) ali (c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) dodatnih prilagoditev vrednosti, odbitih od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 34 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Institucije izračunajo vrednost prilagoditve iz odstavka 3 na podlagi vseh pozicij, ki so dodeljene zadevni trgovalni enoti. Institucije vključijo spremembe vrednosti prilagoditve na podlagi primerjave med vrednostjo prilagoditve ob koncu dneva in vrednostjo prilagoditve ob koncu naslednjega dne ob predpostavki, da ostanejo pozicije v portfelju trgovalne enote nespremenjene.
5. Poleg izključitev iz odstavka 3, točke (a), (b) in (c), lahko institucije iz izračuna hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote izključijo tudi prilagoditev, ki se izračuna na neto osnovi v procesu vrednotenja ob koncu dneva za nize pozicij, dodeljenih več kot eni trgovalni enoti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) ta prilagoditev se zaradi svoje narave izračuna na neto osnovi za vse nize pozicij, ki so dodeljene več kot eni trgovalni enoti;
 - (b) notranje obvladovanje tveganja te prilagoditve je skladno z ravno, na kateri se izračuna prilagoditev;
 - (c) institucija dokumentira vse naslednje:
 - (i) nize pozicij, za katere se izračuna prilagoditev;
 - (ii) utemeljitev, na kateri temelji izračun prilagoditve v nizih pozicij iz točke (i);
 - (iii) utemeljitev, zakaj se prilagoditev ne izračuna samo na podlagi pozicij, dodeljenih tej trgovalni enoti.

Člen 4

Tehnični elementi, ki se vključijo v hipotetične spremembe vrednosti portfelja za zahteve glede testiranja za nazaj, izvedene na ravni institucije

1. Institucije za namene testiranja za nazaj iz člena 325bf(6) Uredbe (EU) št. 575/2013 izračunajo hipotetične spremembe vrednosti portfelja z uporabo enakih tehnik, vključno z enakimi metodami določanja cen, parametrizacijami modelov in tržnimi podatki, kot so tiste, ki so bile uporabljene v procesu vrednotenja ob koncu dneva, brez upoštevanja morebitnih opravnin in provizij.
2. Institucije pri izračunu hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja upoštevajo spremembe vrednosti portfelja, ki so posledica preteka časa, na enak način, kot odražajo take spremembe pri izračunu:
 - (a) mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz člena 325ba(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) mere tveganja za stresni scenarij iz člena 325bk Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. Institucije pri izračunu hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja v to vrednost vključijo vse prilagoditve, ki so bile upoštevane v procesu vrednotenja ob koncu

dneva iz odstavka 1 in so povezane s tržnim tveganjem, se izračunajo dnevno ter so vključene v model institucije za merjenje tveganj, razen vseh naslednjih prilagoditev:

- (a) prilagoditev kreditnega vrednotenja, ki odražajo trenutno tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotnih strank v instituciji;
 - (b) prilagoditev, pripisanih kreditnemu tveganju same institucije, ki so bile izključene iz kapitala v skladu s členom 33(1)(b) ali (c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) dodatnih prilagoditev vrednotenja, odbitih od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 34 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Institucije izračunajo spremembe vrednosti prilagoditev iz odstavka 3 na podlagi enega od naslednjega:
- (a) vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) vseh pozicij, ki so predmet kapitalskih zahtev za tržno tveganje.

Člen 5

Zahteve glede dokumentacije

Institucije vzpostavijo politike in postopke, ki določajo, kako izračunajo dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote ali vrednosti portfelja v skladu s členi 1 do 4 te uredbe. Te politike in postopki vsebujejo vse naslednje elemente:

- (a) pri opisu načina izračuna dejanskih sprememb vrednosti zadevnega portfelja oris razlik med spremembami vrednosti portfelja ob koncu dneva, dobljenimi s procesom vrednotenja ob koncu dneva, in dejanskimi spremembami vrednosti zadevnega portfelja;
- (b) opravnine in provizije ter način uporabe zmanjšanja iz člena 325bf(4), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) seznam vseh prilagoditev, ki za vsako prilagoditev določa vse naslednje:
 - (i) opis in namen prilagoditve;
 - (ii) metodologijo in postopek, ki se uporabljata za izračun prilagoditve;
 - (iii) pogostost izračuna prilagoditve in, kadar je pogostost manjša od dnevne, utemeljitev za tako pogostost;
 - (iv) ali je prilagoditev občutljiva na tržno tveganje;
 - (v) nize pozicij, za katere se izračuna prilagoditev, in razloge za izvedbo izračuna po teh nizih;
 - (vi) ali in kako se izvaja aktivno varovanje pred tveganjem, ki izhaja iz sprememb prilagoditve, ter katere trgovalne enote ali enote so odgovorne za takšno varovanje;
 - (vii) ali in kako se prilagoditev upošteva pri dejanskih spremembah vrednosti zadevnega portfelja za namene testiranja za nazaj iz člena 325bf(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 in testiranja za nazaj iz člena 325bf(6) navedene uredbe;

- (viii) ali in kako se prilagoditev upošteva pri hipotetičnih spremembah vrednosti zadevnega portfelja za namene členov 325bf in 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013 ter opis, kako se izračuna sprememba prilagoditve ob predpostavki, da pozicije v portfelju ostanejo nespremenjene.

POGLAVJE 2

TEHNIČNA SPECIFIKACIJA ZAHTEVE PO PRIPISU DOBIČKOV IN IZGUB

ODDELEK 1

MERILA, POTREBNA ZA ZAGOTOVITEV, DA SO TEORETIČNE SPREMEMBE IN HIPOTETIČNE SPREMEMBE VREDNOSTI PORTFELJA TRGOVALNE ENOTE DOVOLJ BLIZU, IN POSLEDICE ZA TRGOVALNE ENOTE, KI NE IZPOLNJUJEJO TEGA POGOJA

Člen 6

Splošne zahteve

1. Za namene člena 325bg(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 institucije za portfelj dane trgovalne enote izračunajo Spearmanov korelacijski koeficient iz člena 7 te uredbe in Kolmogorov-Smirnov testno metriko iz člena 8 te uredbe ter na podlagi rezultatov teh izračunov uporabijo merila iz člena 9 te uredbe. Če v skladu s temi merili teoretične spremembe in hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote niso dovolj blizu, za institucije veljajo posledice, določene v členu 10 te uredbe.
2. Za namene odstavka 1 lahko institucije čas (čas posnetka stanja), za katerega izračunajo teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote, uskladijo s posnetkom časa, za katerega izračunajo hipotetične spremembe te vrednosti.

Člen 7

Izračun Spearmanovega korelacijskega koeficienta

1. Institucije izračunajo Spearmanov korelacijski koeficient iz člena 6(1) te uredbe tako, da izvedejo naslednje korake v naslednjem vrstnem redu:
 - (a) določijo časovno vrsto opazovanj hipotetičnih in teoretičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote za zadnjih 250 delovnih dni;
 - (b) od časovne vrste hipotetičnih in teoretičnih sprememb iz točke (a) institucije pripravijo ustrezno časovno vrsto rangov v skladu z odstavkom 2, pri čemer časovno vrsto hipotetičnih in teoretičnih sprememb obravnavajo kot izvorno časovno vrsto;
 - (c) Spearmanov korelacijski koeficient izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$r_s = \frac{COV(R_{HPL}, R_{RTPL})}{\sigma_{R_{HPL}} \cdot \sigma_{R_{RTPL}}}$$

pri čemer je:

R_{HPL} = časovna vrsta rangov, dobljena iz časovne vrste hipotetičnih sprememb iz točke (b);

R_{RTPL} = časovna vrsta rangov, dobljena iz časovne vrste teoretičnih sprememb iz točke (b);

σ_{RHPL} = standardni odklon časovne vrste rangov R_{HPL} , izračunan v skladu z odstavkom 3, točka (a);

σ_{RTPL} = standardni odklon časovne vrste rangov R_{RTPL} , izračunan v skladu z odstavkom 3, točka (b);

$COV(R_{HPL}, R_{RTPL})$ = kovarianca, izračunana v skladu z odstavkom 3, točka (c), med časovnima vrstama rangov R_{HPL} in R_{RTPL} .

2. Institucije pripravijo časovno vrsto rangov iz odstavka 1, točka (b), iz izvirne časovne vrste, tako da izvedejo naslednje korake v naslednjem vrstnem redu:

- (a) institucije za vsako opazovanje znotraj izvirne časovne vrste preštejejo število opazovanj z nižjo vrednostjo od navedenega opažanja v tej časovni vrsti;
- (b) institucije vsako opazovanje označijo s številom, ki izhaja iz izračuna iz točke (a), povečanim za ena;
- (c) če sta zaradi označevanja v skladu s točko (b) dve ali več opazovanj označeni z isto številko, institucije poleg tega povečajo število teh oznak z naslednjim ulomkom:

$$\frac{(N - 1)}{2}$$

pri čemer je N enako številu oznak z isto številko;

- (d) institucije kot časovno vrsto rangov upoštevajo časovno vrsto oznak, pridobljenih v skladu s točkama (b) in (c).

3. Institucije izračunajo standardni odklon časovne vrste rangov R_{HPL} v skladu s formulo iz točke (a), standardni odklon časovne vrste rangov R_{RTPL} v skladu s formulo iz točke (b) in kovarianco med tema časovnima vrstama v skladu s formulo iz točke (c) na naslednji način:

$$(a) \quad \sigma_{RHPL} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{250} (R_{HPLi} - \mu_{RHPL})^2}{249}};$$

$$(b) \quad \sigma_{RTPL} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{250} (R_{RTPLi} - \mu_{RTPL})^2}{249}};$$

$$(c) \quad COV(R_{HPL}, R_{RTPL}) = \frac{\sum_{i=1}^{250} (R_{HPLi} - \mu_{RHPL})(R_{RTPLi} - \mu_{RTPL})}{249};$$

pri čemer je:

i = indeks, ki označuje opazovanje v časovni vrsti rangov;

R_{HPLi} = „i-to“ opazovanje časovne vrste rangov R_{HPL} ;

μ_{RHPL} = srednja vrednost časovne vrste rangov R_{HPL} ;

R_{RTPLi} = „i-to“ opazovanje časovne vrste rangov R_{RTPL} ;

μ_{RTPL} = srednja vrednost časovne vrste rangov R_{RTPL} .

Člen 8

Izračun Kolmogorov-Smirnove testne metrike

1. Institucije izračunajo Kolmogorov-Smirnovo testno metriko iz člena 6(1) te uredbe tako, da izvedejo naslednje korake v naslednjem vrstnem redu:

- (a) določijo časovno vrsto zadnjih 250 delovnih dni opazovanj hipotetičnih in teoretičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote;
 - (b) izračunajo empirično kumulativno porazdelitveno funkcijo hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote iz časovne vrste hipotetičnih sprememb iz točke (a);
 - (c) izračunajo empirično kumulativno porazdelitveno funkcijo teoretičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote iz časovne vrste teoretičnih sprememb iz točke (a);
 - (d) pridobijo Kolmogorov-Smirnovo testno metriko, tako da izračunajo največjo razliko med obema empiričnima kumulativnima porazdelitvama, izračunanima v skladu s točkama (b) in (c), pri vsaki možni vrednosti dobičkov in izgub.
2. Za namene odstavka 1 se empirična porazdelitvena funkcija, dobljena iz časovne vrste, razume kot funkcija, ki glede na katero koli vhodno število privede do količnika med številom opazovanj znotraj časovne vrste z nižjo ali enako vrednostjo od vhodnega števila ter skupnim številom opazovanj znotraj časovne vrste.

Člen 9

Določitev potrebnih meril za zagotovitev, da so teoretične spremembe in hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote dovolj blizu

1. Za namene člena 325bg(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 institucije razvrstijo vsako trgovalno enoto kot enoto v zeleni, oranžni, rumeni ali rdeči coni v skladu z odstavki 2 do 5.

Trgovalna enota se razvrsti v zeleno cono, če se teoretične spremembe in hipotetične spremembe vrednosti portfelja zadevne trgovalne enote štejejo za dovolj blizu.

Trgovalna enota se razvrsti v oranžno, rumeno ali rdečo cono, če se teoretične spremembe in hipotetične spremembe vrednosti portfelja te trgovalne enote ne štejejo za dovolj blizu.

2. Trgovalna enota se razvrsti kot „enota v zeleni coni“, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) Spearmanov korelacijski koeficient za trgovalno enoto, izračunan v skladu s členom 7 te uredbe, je višji od 0,8;
 - (b) Kolmogorov-Smirnova testna metrika za trgovalno enoto, izračunana v skladu s členom 8 te uredbe, je nižja od 0,09.
3. Trgovalna enota se razvrsti kot „enota v rdeči coni“, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) Spearmanov korelacijski koeficient za trgovalno enoto, izračunan v skladu s členom 7 te uredbe, je nižji od 0,7;
 - (b) Kolmogorov-Smirnova testna metrika za trgovalno enoto, izračunana v skladu s členom 8 te uredbe, je višja od 0,12.
4. Trgovalna enota se razvrsti kot „enota v oranžni coni“, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) trgovalna enota ni razvrščena kot enota v zeleni ali rdeči coni;

- (b) kapitalske zahteve za vse pozicije, dodeljene tej trgovalni enoti, so bile izračunane v predhodnem četrtletju na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013.
5. Trgovalna enota, ki ni razvrščena kot enota v zeleni, oranžni ali rdeči coni, se razvrsti kot „enota v rumeni coni“.

Člen 10

Posledice za trgovalne enote, razvrščene kot enote v rumeni, oranžni ali rdeči coni

1. Institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013 za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, ki so bile v skladu s členom 9 te uredbe razvrščene kot enote v rdeči, oranžni ali rumeni coni, v zvezi s temi pozicijami izračunajo kapitalski pribitek v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{kapitalski pribitek} = k \cdot \max\{SA_{ima} - IMA_{ima}; 0\}$$

pri čemer je:

k = kot je določeno v odstavku 2;

SA_{ima} = kapitalske zahteve za tržna tveganja, izračunane v skladu z alternativnim standardiziranim pristopom iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013, za portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere institucija izračuna kapitalske zahteve za tržna tveganja v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013;

IMA_{ima} = kapitalske zahteve za tržna tveganja, izračunane v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013, za portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere institucija izračuna kapitalske zahteve v skladu z delom 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Za namene odstavka 1 se koeficient k izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$k = 0.5 \cdot \frac{\sum_{i \in NG} SA_i}{\sum_{i \in ima} SA_i}$$

pri čemer je:

SA_i = kapitalske zahteve za tržna tveganja, izračunane v skladu z alternativnim standardiziranim pristopom iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013, za vse pozicije, dodeljene trgovalni enoti „i“;

$i \in NG$ = indeksi vseh trgovalnih enot, ki so bile v skladu s členom 9 te uredbe razvrščene kot enote v rdeči, oranžni ali rumeni coni in za katere se kapitalske zahteve za tržna tveganja izračunajo v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013;

$i \in ima$ = indeksi vseh trgovalnih enot, za katere se kapitalske zahteve za tržno tveganje izračunajo v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve za tržna tveganja v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013 za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, ki so bile v skladu s členom 9 te uredbe razvrščene kot enote v rdeči ali oranžni coni, o tem obvestijo pristojni organ, ko poročajo o rezultatih zahteve po pripisu dobičkov in izgub v skladu s členom 325az(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 2013/575.

Člen 11

Pogostost ocenjevanja skladnosti z zahtevo po pripisu dobičkov in izgub

Institucije vsako četrtletje ocenijo skladnost z zahtevo po pripisu dobičkov in izgub za vse trgovalne enote, za katere imajo navedene institucije dovoljenje iz člena 325az(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izračun kapitalskih zahtev z uporabo notranjih modelov.

ODDELEK 2

TEHNIČNI ELEMENTI, KI SE VKLJUČIJO V TEORETIČNE IN HIPOTETIČNE SPREMEMBE VREDNOSTI PORTFELJA TRGOVALNE ENOTE ZA NAMENE ZAHTEVE PO PRIPISU DOBIČKOV IN IZGUB

Člen 12

Tehnični elementi, ki se vključijo v teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote

1. Institucije za namene člena 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013 izračunajo teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi primerjave med vrednostjo portfelja ob koncu dneva in vrednostjo tega portfelja ob koncu naslednjega dne ob predpostavki, da ostanejo pozicije v portfelju trgovalne enote nespremenjene.
2. Institucije izračunajo teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote z uporabo enakih tehnik, vključno z enakimi metodami določanja cen, parametrizacijami modelov in tržnimi podatki, kot se uporabljajo v modelu za merjenje tveganj.
3. Teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote vključujejo samo spremembe vrednosti vseh dejavnikov tveganja, vključenih v model za merjenje tveganj, za katere institucije uporabljajo scenarije prihodnjih šokov.

Člen 13

Tehnični elementi, ki se vključijo v hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote za zahtevo po pripisu dobičkov in izgub

Institucije za namene člena 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013 izračunajo hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote v skladu s členom 3 te uredbe.

Člen 14

Uskladitev podatkov za zahteve po pripisu dobičkov in izgub

1. Institucije lahko za namene člena 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013 vrednost vhodnih podatkov za dani dejavnik tveganja, ki se uporabljajo pri izračunu teoretičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote, nadomestijo z vrednostjo istovrstnih

vhodnih podatkov za isti dejavnik tveganja, ki se uporabljajo pri izračunu hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) razlike v vhodnih podatkih so posledica dejstva, da so podatki pridobljeni od različnih ponudnikov podatkov;
 - (b) razlike v vhodnih podatkih so posledica dejstva, da se vhodni podatki pridobivajo iz vira tržnih podatkov ob različnih časih v istem delovnem dnevu.
2. Institucije lahko za namene člena 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013 vrednost dejavnika tveganja, ki se uporablja pri izračunu teoretičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote, nadomestijo z vrednostjo istega dejavnika tveganja, ki se uporablja pri izračunu hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) dejavnik tveganja, uporabljen pri izračunu hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote, se ne ujema neposredno z vhodnimi podatki;
 - (b) dejavnik tveganja je bil izpeljan iz vhodnih podatkov z uporabo tehnik sistemov vrednotenja, ki se uporabljajo za hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote;
 - (c) nobena od tehnik sistemov vrednotenja iz točke (b) ni bila obnovljena v sistemih vrednotenja, ki se uporabljajo v modelu za merjenje tveganja, da bi se izračunala vrednost dejavnika tveganja, ki se uporablja pri izračunu teoretičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote.

Člen 15

Zahteve glede dokumentacije

1. Institucije vzpostavijo politike in postopke, ki določajo, kako izračunajo teoretične spremembe v skladu s členoma 12 in 14 te uredbe ter vsebujejo razlago, kako se teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote izračunajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, in dejavnike tveganja, neprimerne za modeliranje.
2. Institucije pri oblikovanju postopkov za uskladitev podatkov iz člena 14 te uredbe uporabljajo oboje od naslednjega:
 - (a) teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote brez uskladitev iz člena 14 te uredbe primerjajo s teoretičnimi spremembami vrednosti portfelja trgovalne enote z uskladitvami iz člena 14 te uredbe in dokumentirajo to primerjavo;
 - (b) ocenijo učinek uskladitev na testno metriko, ki se uporablja za ocenjevanje skladnosti z zahtevo po pripisu dobičkov in izgub iz členov 7 in 8 te uredbe ter to oceno dokumentirajo.
3. Institucije dokumentirajo vse prilagoditve vhodnih podatkov za dejavnike tveganja v okviru izračuna teoretičnih sprememb vrednosti portfelja trgovalne enote, izvedene v skladu s členom 14 te uredbe, ter razloge za take prilagoditve.

ODDELEK 3

KAPITALSKE ZAHTEVE, IZRAČUNANE V SKLADU Z ALTERNATIVNIM PRISTOPOM NOTRANJIH MODELOV

Člen 16

Izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov za institucije, ki imajo trgovalne enote

Institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve za tržna tveganja v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013 za pozicije, dodeljene nekaterim trgovalnim enotam, izračunajo kapitalske zahteve za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in vse svoje pozicije iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutna tveganja ali blagovna tveganja, kot vsoto rezultatov formul iz točk (a) in (b), kot sledi:

$$(a) \min\{IMA_{ima} + \text{kapitalski pribitek} + C_U; SA_{alldesks}\}$$

$$(b) \max\{IMA_{ima} - SA_{ima}; 0\}$$

pri čemer je:

$IMA_{ima} = IMA_{ima}$, kot je določeno v členu 10 te uredbe;

$SA_{ima} = SA_{ima}$, kot je določeno v členu 10 te uredbe;

kapitalski pribitek = kapitalski pribitek, izračunan v skladu s členom 10 te uredbe;

C_U = kapitalske zahteve, izračunane v skladu z delom 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013, za portfelj pozicij, ki niso dodeljene trgovalnim enotam, za katere institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržna tveganja v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013;

$SA_{all desks}$ = kapitalske zahteve za tržna tveganja vseh pozicij iz trgovalne knjige in vseh pozicij iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutna tveganja ali blagovna tveganja, v skladu z alternativnim pristopom notranjih modelov iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14.6.2022

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN